

[Ministeren for skatter og afgifter]

Dette er jo et mageløst stykke papir, og med det kendskab, jeg har til hr. Ellemann-Jensen, kan det såmænd ikke undre mig, at han har evnet at brokke det sammen.

I virkeligheden er der jo tale om, at man vil overføre midler fra de dårligst stillede grupper i befolkningen til erhvervslivet, og i venstres begrebsverden er det jo også advokater, læger og tandlæger m.v. At forslaget så samtidig bygger på nogle forudsætninger, som ikke hører hjemme i denne verden, fuldender kun billedet af et parti, som ikke evner at tænke nyt, og som derfor er vendt tilbage til en gammelliberal økonomisk politik, som jeg faktisk er sikker på at end ikke Madsen-Mygdal ville være parat til at lægge navn til.

Der er efter min opfattelse ikke grund til at gå ind på hvert enkelt af de 21 punkter, der er med i forslaget. De fleste er jo indtil flere gange afvist her i folketinget, faktisk fordi de generelt er uacceptable, og for adskilliges vedkommende er det jo også sådan, at de teknisk-administrativt og juridisk er særdeles uhensigtsmæssige.

Der er imidlertid et enkelt punkt, som jeg synes har en vis interesse, og det er punkt 18, hvor venstre skriver: »Der gennemføres en omlægning af rentebeskatningen, som sikrer mod diskrimination af erhvervsaktive investeringer.« Jeg forstår, at det, man gerne vil, er at få nedsat et nyt udvalg. Man vil ikke rigtig præcisere, hvad det er for et kommissorium, dette udvalg skal have, men jeg synes nu, det kunne være meget nyttigt, hvis vi ligesom fik præciseret lidt nærmere, hvad det er for tanker og ideer, venstre gør sig på dette område.

Jeg lyttede tilfældigt til et radiointerview med hr. Ellemann-Jensen og hr. Poul Schlüter for kort tid siden, og jeg synes, at radioreporteren havde ganske godt fat i, hvad der er de reelle problemer; jeg fornemmede, at hr. Ellemann-Jensen i hvert fald ikke var alt for begejstret ved situationen. Men det kom ligesom frem, at hr. Ellemann-Jensen alligevel mente, at man ikke kan fortsætte på det nuværende stadium med den nuværende ordning. Der må altså ske et eller andet. Det, hr. Ellemann-Jensen så sagde, var: ja men så må man jo ændre ved lejeværdien. Dér manglede jeg fra reporteren et spørgsmål, som jeg vil bede hr. Ellemann-Jensen om at besvare i dag: hvor høj skal lejeværdien efter hr. Ellemann-Jensens opfattelse være for at løse de

problemer, vi rent faktisk har på dette område? Jeg synes, hr. Ellemann-Jensen skylder os en nærmere forklaring på dette.

I øvrigt noterer jeg med glæde, at der er et vist sammenfald mellem venstres og regeringens og forligspartiernes synspunkter for så vidt angår stambesætninger og for så vidt angår beskatning af aktier, udligningsskat osv. Man skal selvfølgelig notere sig med glæde, at der er et vist sammenfald. At venstre også på disse punkter vil gå videre, end erhvervslivets behov tilsier, og langt videre, end hvad der efter min mening er økonomisk forsvarligt, illustrerer kun, hvad der er venstres generelle problem for øjeblikket.

Jeg skal sige – og det er jeg i og for sig ked af – at forslaget her kun kan være udtryk for grov overbudspolitik, og jeg må på regeringens vegne afvise det.

Bakholt (S):

Det, vi her er præsenteret for, skal så være venstres erhvervsskattepolitik, opdelt i 21 punkter. Nogle af dem har været fremsat tidligere, enten som lovforslag eller som beslutningsforslag, og nogle af punkterne falder sammen med de forslag, som regeringen har fremsat eller vil fremsætte, som skatteministeren har været inde på det.

Der er ikke grund til at rose venstre for disse forslag. Men på ét punkt vil jeg rose partiet venstre, og det er, fordi de kommer med det samlet. Det giver et bedre overblik over, hvad venstre vil på det erhvervsskattepolitiske område, og det letter også handlingen her i salen. Den ros skal venstre have. Men så er der altså heller ikke flere roser at give venstre.

Man må gå ud fra, at når venstre har fremsat et så omfattende beslutningsforslag, så har de gjort sig nogle grundige overvejelser, inden forslaget er blevet fremsat. Venstre er altså kommet frem til, at der skal ske ændringer på i alt 21 områder, og de går alle sammen ud på lettelser. Efter venstres egne oplysninger betyder det, at der skal ske skatnedsættelser for erhvervslivet på godt 5 mia kr. og skatteudskydelser på over 2 mia kr. Det er meget, meget store tal, der er tale om her. Har venstre, når man har gennemgået hele det erhvervsskattepolitiske område, ikke kunnet finde ét eneste punkt, hvor der skulle ske justeringer i modsat retning? Det har